

ظهوروند پیش‌بینی کرد؛
ظرف یک هفته تا ۱۰ روز آینده
جنگ از سر گرفته می‌شود

یک نماینده مجلس پیش‌بینی کرد که طرف یک هفته تا ۱۰ روز آینده جنگ از سر گرفته می‌شود. ابوالفضل ظهوروند گفت: نتایج‌ه‌ی‌ودن جنگ باید به زندان برود، برای همین چه باترмп و چه بدون ترأمپ، جنگ را شروع می‌کند و برای زدن زیرساخت‌های ایران برنامه ریخته‌اند. به گفته وی، نتایج‌ه‌ی‌ا این کار انتخابات را به تأخیر می‌اندازد.

■ ■ ■

نتایج‌ه‌ی‌ا:

زمان برای حمله به ایران مناسب نیست

نخست‌وزیر اسرائیل در ادعایی حمله پیش‌دستانه به ایران را پیش از انتخابات جایز ندانست. بنیامین نتانیاهو گفت که موافق انجام حمله پیش‌دستانه علیه ایران پیش از انتخابات ۲۷اکتبر اسرائیل نیست، اما در عین حال به تهران و نیروهای نیابتی آن از خصوص حمله به اسرائیل هشدار داد. به گزارش فرار وبه‌نقل از روتترز، نتانیاهو در مصاحبه با رادیو ارتش اسرائیل، هشدارهای پیشین خود به ایران را نیز تکرار کرد و گفت که اسرائیل در صورت مورد حمله قرار گرفتن، پاسخی قاطع خواهد‌داد.

■ ■ ■

وزیر خارجه عمان:

توافق درباره تنگه هرمز به نتیجه مذاکرات ایران و آمریکا بستگی دارد

وزیر خارجه عمان گفت: توافق درباره تنگه هرمز به نتیجه مذاکرات ایران و آمریکا بستگی دارد. به گزارش ایسنا، بدر البوسعیدی، که به پاکستان سفر کرده است، افزود که با ایران بر سر ترتیبات موقت توافق صورت گرفته است و این توافق تا نتایج گفت‌وگوهای آمریکا و ایران ادامه خواهد داشت. البوسعیدی در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با وزیر امور خارجه پاکستان، همچنین بر اهمیت گفت‌وگو، دیپلماسی و تعامل سازنده در پرداختن به چالش‌های منطقه‌ای، کاهش تنش‌ها و حل اختلافات برای جلوگیری از تشدید بیشتر تنش‌ها تأکید کرد.

■ ■ ■

سردار جوانی:

از مر حله خطر فروپاشی کشور عبور کرده‌ایم
معاون سیاسی سسیا با بیان اینکه از زیبایی‌ها ز عبور ایران از مرحله خطر حمله‌نظامی غافلگیر کننده‌ای که بتواند به فروپاشی کشور منجر شود حکایت دارد، گفت: اکنون آمادگی مناسبی برای پاسخ‌گویی به دشمن و مقابله با اشتباهات احتمالی آن وجود دارد. سردار بدالله جوانی در جلسه شورای اداری استان گلستان با تأکید بر اینکه جنگ اخیر فراتر از یک درگیری منطقه‌ای، پیامدهایی در سطح نظم و هندسه قدرت جهانی خواهد داشت، گفت: از این جنگ با پیروزی ملت ایران، جبهه مقاومت و ملت‌های مسلمان منطقه خارج خواهیم شد.

■ ■ ■

سخنگوی سپاه:

پس از جنگ اخیر به سلاح‌های بسیار پیشرفته تری دست یافتیم
سخنگوی سپاه گفت: «ایران در جریان جنگ ۴۰روزه، عمده‌تا بر تسلیحات قدیم خود تکیه‌نماده اما از آن زمان تاکنون، به سلاح‌های بسیار پیشرفته‌تری دست یافته‌است.» حسین محبی، افزود که «ایران آماده‌است تا به هر گونه تجاوز مجدد با قدرتی بیش از هر زمان دیگری پاسخ دهد و این بار، پیامدهای آن برای ایالات متحده بسیار در ذکات‌ر خواهد بود.»

■ ■ ■

وزیر پیشنهادهای دفاع:

اولویت ما پایداری زنجیره تولید سلاح در زمان جنگ است

مهر داد اخلاقی، وزیر پیشنهادهای برای وزارت دفاع ایران در دیدار با احمد وحیدی، فرمانده یک سپاه پاسداران گفت که وزارت دفاع آمادگی دارد تا در زمان جنگ «اولویت پشتیبانی‌های موثر از نیروهای مسلح و پایداری زنجیره تولید توام با ارتقا فناوری و به‌ویژه در تسلیحات راهبردی» را انجام دهد. به گزارش ایرنا، دو طرف همچنین «بحث صنعت دفاعی در پشتیبانی از نیروهای مسلح، تداوم تولید تجهیزات و تسلیحات دفاعی به شرایط جنگی و راهکارهای توسعه همکاری و هم‌افزایی میان مجموعه‌های صنعتی وزارت دفاع و سپاه پاسداران» تأکید کرده‌اند.

■ ■ ■

ترامپ:

صبر کنید ببینید با ایران چه می‌کنیم؛ صبرمان تمام شده است

رئیس‌جمهور آمریکا در جریان یک گرده‌مایی انتخاباتی در ایالت اسکالاکا، احتمال اقدام بیشتر علیه ایران خد داد. به گزارش فارو به نقل از آنتونی، دونالد ترامپ در شهر «ولسایا» جایی که برای حمایت از نامزدهای جمهوری خواه در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای ۳ نوامبر حضور یافته بود، گفت: «صبر کنید تا ببینید آیا این چه می‌کنیم دیگر کاسه صبرمان لریز شده است؛ می‌دانید که دیگر تحمل‌مان تمام شده‌است.»

■ ■ ■

صبح چهارشنبه در کرمان؛

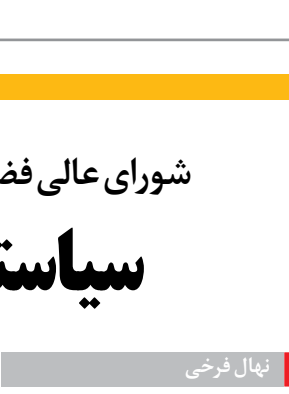
حکم اعدام علی سینا مصطفوی اجرا شد
خبرگزاری میزان از اجرای حکم اعدام علی سینا مصطفوی در کرمان خبر داد. به گزارش میزان مصطفوی «قدام به‌ار سال فیلم و تصویر برای شبکه‌های معاند» کرده‌بود. این، سانه همچنین به ارتباط با جریان سلطنت‌طلب و حضورش در اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴ اشاره کرده‌است. در روزهای اخیر، در شبکه‌های اجتماعی وبه‌نقل از خانواده مصطفوی، او به‌عنوان موزیسین و کوهنورد اهل کرمان یاد شده‌بود. پخش‌هایی از اجراهای موسیقی او نیز در این شبکه‌ها منتشر شده‌است.

■ ■ ■

دادستان یزد خبر داد

«توقیف اموال» یک فعال سیاسی زن خارج از ایران

دادستان یزد می‌گوید که اموال و دارایی‌های یک فعال سیاسی واجتماعی زن که خارج از ایران زندگی می‌کند، در پی «تشکیل پرونده قضایی و صدور دستور قضایی توقیف یا مسدود» شده‌است. مهدی حسن‌پور، اعلام کرد که «یک دستگاه خودرو، یک پلاک ثبتی، موجودی حساب‌های بانکی و پنج خط تلفن همراه متعلق به این فرد توقیف یا مسدود» شده‌اند. مقام‌های قضایی به زودیت این زن و جزئیات مطالب منتشر شده اعلام‌نکرده‌اند.

نهال فرخی

هفت سال از پایان دوره چهارساله‌ای می‌گذرد که برای اعضای شورای عالی فضای مجازی تعیین شده بود؛ هفت‌سالی که در آن، تصمیمات و مصوبات این شورا همچنان بر یکی از حساس‌ترین عرصه‌های زندگی ایرانیان، یعنی اینترنت و فضای مجازی، سایه انداخته است. نهادهی که درباره دسترسی مردم به خدمات ارتباطی، فعالیت کسب‌وکارهای اینترنتی، حکمرانی داده و سیاست‌های کلان فضای مجازی تصمیم می‌گیرد، اکنون خود با پرسشی درباره مبنای حقوقی استمرار اختیارات اعضایش مواجه است که وقتی دوره انتصاب پایان یافته، ادامه تصمیم‌گیری بر اساس کدام حکم صورت گرفته‌است؟

این پرسش زمانی جدی‌تر می‌شود که نه‌تنها در احکام منتشرشده، تمدید عمومی جدیدی برای دوره عضویت اعضای حقیقی شورا شناسایی نشده، بلکه دبیر سابق شورای عالی فضای مجازی نیز تأیید کرده که دوره احکام‌اعضادر سال ۱۳۹۸ به پایان رسیده‌او و در همان‌زمان‌پرای صدور احکام جدید با دفتر رهبری مکاتبه کرده‌بود.

از حکم تأسیس در سال ۱۳۹۰ تا شکل‌گیری یک نهاد فراقوه‌ای
هفدهم اسفندماه ۱۳۹۰، رهبری با صدور حکمی دستور تشکیل شورای عالی فضای مجازی را صادر کرد. در متن این حکم، گسترش فناوری‌های ارتباطی، اهمیت شبکه جهانی اینترنت، ضرورت بهره‌گیری از فرصت‌های آن و مقابله با آسیب‌های احتمالی، دلایل تأسیس شورا عنوان شده‌بود.

در بخشی از حکم آمده بود: «شورای عالی فضای مجازی کشور با اختیارات کافی و به‌ریاست رئیس‌جمهور تشکیل می‌گردد و لازم‌است به کلیه مصوبات آن ترتیب آثار قانونی داده‌شود.»

این عبارت نقطه‌آغاز شکل‌گیری نهادهی بود که قرار شد در حوزه سیاست‌گذاری فضای مجازی، جایگاهی فراتر از یک‌دستگاه اجرایی داشته باشد. حضور رؤسای سه قوه، وزرا، فرماندهان نظامی و انتظامی و اعضای حقیقی منصوب‌شده، به شورا ترکیبی فراقوه‌ای می‌داد. در همان حکم، اعضای حقیقی برای مدت سه سال تعیین

از جمله این مأموریت‌ها، انحلال شوراها‌ی موازی، تقویت مرکز ملی فضای مجازی، توسعه شبکه ملی اطلاعات، حفاظت از امنیت و حریم خصوصی کاربران، حمایت از اقتصاد دیجیتال و تدوین نظام‌های حقوقی و قضایی مورد نیاز فضای مجازی بود. در حکم دوم، بر ضرورت انجام مأموریت‌های شورا در یک دوره چهارساله تأکید شده‌بود. بنابر این، پایان شهریور ۱۳۹۸ نقطه‌ای تعیین‌کننده در تاریخ این نهاد است؛ زمانی که دوره تعیین‌شده برای ترکیب منصوب‌شده در سال ۱۳۹۴ به پایان رسید. با وجود این، شورا به فعالیت خود ادامه داد و مصوبات جدیدی نیز در سال‌های بعد به تصویب رسید.

البته در اینجا یک تمایز حقوقی اهمیت دارد که پایان دوره عضویت افراد لزوماً به معنای انحلال نهادهی نیست که پیش‌تر تأسیس شده و باین حال، استمرار

گزارش

هزینه «قهرمان‌سازی» از زاکنی در تجمعات شبانه از جیب چه کسی پرداخت می‌شود؟ همه خائن اند غیر از شهردار تهران!

تجمعات شبانه‌ای که قرار بود نداد وحدت و حمایت از مسئولان باشد، حالا با شعارهای تند علیه چهره‌های سیاسی و تشویق علیرضا زاکانی، ابهامات بسیاری را در باره اهداف فر گزار کنندگان و نحوه هزینه‌کرد امکانات عمومی ایجاد کرده‌است؛ آیا خیابان به سکوی تبلیغاتی شهردار تهران تبدیل شده‌است؟

به گزارش رویداد ۲۴، هر چه می‌گذرد، تجمعات شبانه از اهداف اولیه یعنی کمک به وحدت و انسجام ملی فاصله گرفته و جناحی‌تر و طبع آن تندر می‌شود. دیگر از آن مردم معیوت شده که به خیابان آمده بودند تا جلوی تسخیر خیابان توسط مخالفان را در حل جنگ بگیرند و نداد مشروعیت ساختار باشند، خبر نیز نقاب از چهره گروهی که هدایت این تجمعات را بر عهده دارند از این فضاها برای تخریب دولت و مذاکره استفاده کنند، افتاده و حالا احساسات و انرژی آن گروهی از مردم که همچنان به خیال نقش آفرینی در نجات کشور به خیابان می‌آیند، نیز به بازی گرفته می‌شود.

هر چه می‌گذرد، رنگ و بوی جناحی این تجمعات شبانه و روزانه هم پررنگ‌تر می‌شود. تجمع طیف‌های تندرو و جریان‌های رادیکال در سطح شهر با هیچ‌متر و معیاری ناشی از دغدغه‌مندی اصل انقلابی نیست؛ بلکه نمایش سازمان یافته‌است که مرزهای قانون‌گرایی اخلاقی سیاسی و حتی منافع ملی را پشت سر گذاشته و به‌ورطه انحراف و بهر برداری‌های سیاسی افتاده‌اند.

این وضعیت با برخی رفتارهای پرآکنده شروع شد، اما چنان تسری یافت که حالا کفن پوشان یک‌روزه مقابل منزل حسن روحانی جمع می‌شوند و یک شب مقابل مجلس و محل کار ظریف‌ها، در این تجمعات و کفن پوشی‌های سازمان یافته روز به روز گسترده‌تر می‌شود و نکته حیرت‌انگیز، ادبیاتی است که در این محافل به کار گرفته می‌شود. شعارهای با ادبیات چارواداری را انتظار نمی‌رفت چنین عادی‌سازی شود. هتاک‌های صریح، خط و نشان کشیدن برای مقامات و مطالبه محاکمه چهره‌های سیاسی از آدم تا خاتم! و عجیب اینکه این صحنه‌ها تنها لایه اولیه و قابل مشاهده این غائله است. بررسی چند نمونه از ویدیوهایی مربوط به این تجمعات و مشاهده چهره‌های تکراری که اغلب میکروفن در دست، شعارها و جمعیت راهایت می‌کنند،

شورای عالی فضای مجازی هفت سال پس از پایان دوره چهار ساله اعضا، همچنان احکام شداد و غلاظ صادر می‌کند؛

سیاست‌گذاری و تنظیم‌گری، بدون مشروعیت حقوقی!

موجودیت شورا به تنهایی نمی‌تواند پاسخ‌گوی تمام پرسش‌ها در باره اعتبار ترکیب، حق رأی اعضا و صلاحیت آنان برای مشارکت در تصمیمات الزام‌آور باشد.

پایان حکم چنان‌ی بر اختیارات دارد؟

در حقوق عمومی، برخلاف روابط خصوصی، اصل بر آن است که مقام‌ها و نهادهای عمومی برای اعمال قدرت باید صلاحیت و اختیار معتبر داشته باشند. این صلاحیت ممکن است از قانون، حکم تأسیس، انتصاب یا مقررات معتبر دیگر ناشی شود.

وقتی برای عضویت اشخاص در نهادهی عمومی دوره زمانی تعیین می‌شود، پایان آن دوره یک واقع حقوقی است که باید آثارش روشن باشد.

کما این که موضوع فقط حضور تشریفاتی اعضادر جلسات نیست؛ اعضای حقیقی شورا در فرآیند بحث، تصمیم‌گیری و تصویب مصوبات مشارکت دارند.

اگر دوره انتصاب عضوی پایان یافته باشد، باید مشخص شود آیا حق مشارکت و رأی او همچنان برقرار است یا خیر.

البته برای نتیجه‌گیری درباره بی‌اعتباری یک مصوبه، باید ترکیب جلسه، تصاب قانونی، نقش اعضای مورد اختلاف و مقررات حاکم بر تصمیم‌گیری نیز بررسی شود. نمی‌توان صرفاً از پایان یک دوره انتصاب، بطالن خودکار همه مصوبات بعدی را نتیجه گرفت. باین همه، ابهام در باره استمرار صلاحیت اعضا، مسئله‌ای نیست که بتوان آن را صرفاً اداری دانست؛ به‌ویژه هنگامی که مصوبات

مسئله اصلی این است: حکمی که برای چهار سال صادر شده، پس از پایان آن دوره چگونه و با کدام مستند حقوقی استمرار یافته‌است؟ تا زمانی که پاسخ مستند و روشنی به این پرسش ارائه نشود، بحث در باره اعتبار ترکیب شورای عالی فضای مجازی و حدود اختیارات مرکز ملی همچنان با بر جا خواهد ماند

گمانه‌سازمان یافته بودن این تجمعات را تقویت می‌کند. آنچه این روند عجیب و رو به فرونی را تأمل‌بر انگیز تر می‌کند، دایره مشمول هدف‌گیری این حملات است. اگر در گذشته طیف رادیکال تنها یک جریان یا چند شخصیت خاص اصلاح‌طلب و اعتدالی را نشان‌ه می‌رفت، امروز در آثارش نرس سنگین خود هیچ خط قرمزی را باقی نگذاشته‌است. از سران گروه گرفته تا چهره‌های برجسته نظام همه در حیل حملات هستند. آنان با همان لحن تندبویی پروا، یک‌روز به پزشکیان و پسرش می‌تازند، یک‌روز دیگر عباس عراقچی و قالیباف را مورد حمله قرار می‌دهند. در خواست محاکمه ظرفی و روحانی هم که پای ثابت این تجمعات است.

توهمین‌ها و ساختار شکنی‌ها علیه چهره‌هایی، چون حسن روحانی، محمد خاتمی البته قصه تازه‌ای نیست و سال‌هاست که سکه رایج این جریان است؛ اما تاختن به تمام مسئولان ارشد اجرایی و تقنینی کشور، آن هم به‌صورت هم‌زمان و با ادبیاتی خارج از عرف، این علامت سوال بزرگ را در ذهن هر ناظر سیاسی ایجاد می‌کند که دیگر، چه کسی در این ساختار باقی مانده‌است که از تبع تبعیز و اتهامات هتاکانه این گروه در امان بماند؟ اش

حمله به چهره‌های سیاسی چنان شور شده که حتی سعید جلیلی هم از لزوم حفظ وحدت حرف می‌زند. هر چند این ادعا به سرعت با واکنش قالیباف، خنثی می‌شود. **شوی شبانه با بود چه شهر داری؟** در میانه این بلوا، اما یک نفر از حملات کفن پوشان و تجمع کنندگان در امان مانده‌است؛ گویدار در میان این توفان توهمین و فحاشی که دامن گیر پیر و جوان مسئولان کشور شده، تنها یک نفر است که حاشیه امن دارد و این ستاره بی‌دید کسی نیست غیر از علیرضا زاکانی، شهردار تهران. تاکنی نه تنها مورد نقد نیست بلکه به‌طرر عجیبی مورد استقبال قرار می‌گیرد. شاهد آنکه در روزهای گذشته ویدیویی از حضور آقای شهردار در یکی از تجمعات شبانه منتشر و به سرعت در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی دست به‌دست شد و پرده از پشت‌صحنه این تجمعات سازمان یافته برداشت. زاکانی در میان تشویق و هیاهوی تجمع کنندگان به شبانه برای سخنرانی روی صحنه می‌رود و روحانی مجری و سخنران بر نامه که

این ادعا نیازمند بررسی مستقل صورت‌جلسات و تقویم نشست‌های شورا است. اما با این حال، آقامیری در نشست خبری مهر ۱۴۰۵ همچنان از جایگاه دبیر شورا و رئیس مرکز ملی سخن گفته و بر نقش شورای عالی به‌عنوان مرجع نهایی تصمیم‌گیری و مرکز ملی به‌عنوان تنظیم‌گر تنظیم‌گران تأکید کرده‌است. از این رو، برای روشن شدن موضوع، انتشار وضعیت رسمی حکم مسئولیت او و توضیح مرجع انتصاب درباره استمرار آن ضروری است.

شورا از سیاست‌گذاری وارد قانون‌گذاری شد

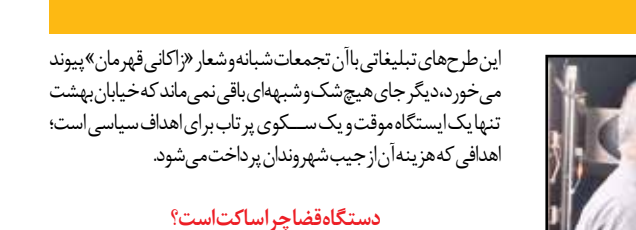
بخش دیگری از انتقادات حامد بیدی به اصل حدود اختیارات شورا و مرکز ملی مربوط می‌شود که سازوکارها و اختیارات مرکز ملی و کمیسیون‌های وابسته، در مواردی بدون تبدیل شدن به قانون مصوب مجلس، مبنای تصمیم‌گیری قرار گرفته‌اند. این مورد باعث شده، مبنای تصمیم‌گیری قرار گرفته‌اند. این شورا است و برای دلوری حقوقی درباره هر مورد باید متن مصوبه، منشأ صلاحیت و نسبت آن با قوانین بالادستی برسی شود. نکته قابل توجه آن است که در مصوبه مربوط به کمیسیون عالی تنظیم مقررات نیز تصریح شده اصلاح مأموریت با حذف تنظیم‌گرانی که بر اساس قانون تشکیل شده‌اند، باید از طریق مجلس شورای اسلامی انجام شود. وجود چنین قیدی نشان می‌دهد حتی در ساختار مقررات‌گذاری خود شورانیز مرزهایی میان اختیارات نهادهای تنظیم‌گر و صلاحیت قانون‌گذاری مجلس پیش‌بینی شده‌است.

چه کسی باید پاسخ دهد؟

اکنون، نزدیک به ۱۵ سال پس از تأسیس شورای عالی فضای مجازی و هفت‌سال پس از پایان دوره چهارساله انتصاب اعضای آن، مجموعه‌ای از پرسش‌های حقوقی و نهادهی همچنان نیازمند پاسخ و شن‌است. آیا حکم جدیدی برای اعضای حقیقی شورا صادر شده و اگر چنین حکمی وجود دارد، چرا متن یا مشخصات آن در دسترس عمومی قرار نگرفته‌است؟ اگر حکم جدیدی صادر نشده، استمرار عضویت آنان بر چه مستندی استوار است؟ در وضعیت حقوقی مسئولیت دبیر فعلی چیست؟ و در نهایت، چه سازوکاری برای اطمینان از انطباق مصوبات شورا و کمیسیون‌های وابسته با حدود اختیارات آن وجود دارد؟ پاسخ به این پرسش‌ها فقط برای حقوقدانان اهمیت ندارد. وقتی نهادهی درباره زیرساخت ارتباطی کشور، مقررات فعالیت سکوهای اینترنتی، حریم خصوصی و اقتصاد دیجیتال تصمیم می‌گیرد، شفافیت در باره اعتبار اختیارات تصمیم‌گیرندگان آن مستقیماً به حقوق عمومی مربوط می‌شود. پایان دوره انتصاب، لزوماً به معنای پایان موجودیت شورا یا مرکز ملی فضای مجازی نیست؛ اما استمرار فعالیت یک نهاد نیز به‌خودی‌خود پاسخ‌گوی ابهام درباره صلاحیت اعضا و مدیران آن نخواهد بود. مسئله اصلی این است که حکمی که برای چهار سال صادر شده، پس از پایان آن دوره چگونه و با کدام حقوقی استمرار یافته‌است تا زمانی که پاسخ مستند و روشنی به این پرسش ارائه نشود؛ بحث درباره اعتبار ترکیب شورای عالی فضای مجازی و حدود اختیارات آن را هم به‌عنوان مسئله‌ای که قرار از آن بیرون بیفتد، مدبریتی، ماند؛ بحثی که فراتر از نقد مدیریت، به‌اصا قانونی بودن امدال قدرت عمومی و ضرورت پاسخ‌گویی نهادهای تصمیم‌گیر بازمی‌گردد.

آقامیری در اسفند ۱۴۰۱ با حکم رئیس‌جمهور وقت به این سمت منصوب شده بود؛ بنابر این، مساله مورد اشاره بیدی، فقدان اصل حکم انتصاب است. نیست، بلکه ادعای نبود حکم جدید یا تمدید معتبر برای پس از تحولات مدیریتی و تغییر دولت، حکم تمدید یا انتصاب جدیدی برای ادامه فعالیت دریافت نکرده‌است.

آقامیری در اسفند ۱۴۰۱ با حکم رئیس‌جمهور وقت به این سمت منصوب شده بود؛ بنابر این، مساله مورد اشاره بیدی، فقدان اصل حکم انتصاب است. نیست، بلکه ادعای نبود حکم جدید یا تمدید معتبر برای پس از تحولات مدیریتی و تغییر دولت، حکم تمدید یا انتصاب جدیدی برای ادامه فعالیت دریافت نکرده‌است.

این طرح‌های تبلیغاتی با آن تجمعات شبانه و شعار «زاکنی قهرمان» پیوند می‌خورد، دیگر جای هیچ شک و شبهه‌ای باقی نمی‌ماند که خیابان بهشت تنها یک ایستگاه موقت و یک سکوی پر تاب برای اهداف سیاسی است؛ اهدافی که هزینه آن از جیب شهروندان پرداخت می‌شود. **دستگاه قضا چرا ساکت است؟** امام‌رمان این هیاهو و خفا شکنی‌های ساختار شکنانه، تامل‌بر انگیزترین ضلع بدست‌ان موضع سکوت سنگین دستگاه‌های نظار و به‌ویژه قوه قضاییه است. پرسش جدی از دستگاه قضای این است که مگر بر اساس مواد صریح قانون مجازات‌های تعزیری، توهمین به مسئولان و کارگزاران نظام، آن هم در ملاء عام و با ادبیاتی هتاکانه و خارج از عرف، جرم بین و مشهود محسوب نمی‌شود؟ مگر بارها شاهد نبوده‌ایم که دانش‌جویان، روزنامه‌نگاران، فعالان مدنی یا منتقدان شناسنامه‌دار به دلیل بیان یک نقد بسیار ملایم‌تر یا ناشار یک توبیت ساده، با فاصله با احضار، تشکیل پرونده و بر خوردهای قاطع قضایی مواجه شده‌اند؟

سکوت در برابر این انحراف آشکار و اجازه دادن به یک جریان رادیکال برای مصادره خیابان‌ها و اموال عمومی به نفع جاعطایی‌های سیاسی، نتیجه‌ای جز آثار شیم‌مصرف‌وروشی ضوابط قانونی‌تر بر نخواهد داشت. بازی با گسل‌های جامعه و سوءاستفاده از احساسات مردمی که خیابان را فرصتی برای حمایت از مسئولان و کمک به حفاظت از منافع ملی می‌داند، نیاز از چرخه‌های شهری برای قهرمان‌سازی از جناب زاکانی، نه شهردار تهران را به کرسی مورد علاقه‌اش یعنی ریاست جمهوری می‌رساند و نه مردم آگاه و هوشار ایران را قریب می‌دهد؛ این ستاروی تنها موجب درد کمری مردم و افزایش شکاف میان ملت و حاکمیت خواهد شد. همه مجازات‌های است که جامعه ایران را بیش از هر زمان دیگری نیازمند عقلانیت، حاکمیت یکسان قانون و برخورد با ویژه‌خواری‌های سیاسی و رسانه‌ای است. وقت آن رسیده که مسئولان دستگاه قضا و نهادهای نظار، خط کش قانون را بدون نگاه به بستگی‌های جناحی بر اندام این تجمعات بگذارند و به این استاندارد ده‌ای دو گانه باند دهند؛ پیش از آنکه آتش این افراط را بدادند، دامن خود صادر کنندگان جوارش را بگیرد.